

Dierengeneesmiddelen en paarden: De nieuwe wetgeving

We kunnen er niet meer onderuit. Al onze paarden moeten bij wet gechipt en geregistreerd worden. Door middel van deze identificatie en controles probeert de overheid ondermeer de voedselveiligheid voor de consument te garanderen. Ze wil een duidelijke traceerbaarheid van het paard voor het in de voedselketen terecht komt: wie is de eigenaar, wat is de status van het paard, welke medicatie heeft het paard toegediend gekregen en wanneer, enzovoort. Samen met deze registratie is er ook een nieuw diergeneesmiddelenbesluit wat het toedienen van medicatie in de praktijk niet altijd evident maakt. Een overzicht.

De registratie van paarden: voedselproducerend versus niet voedselproducerend

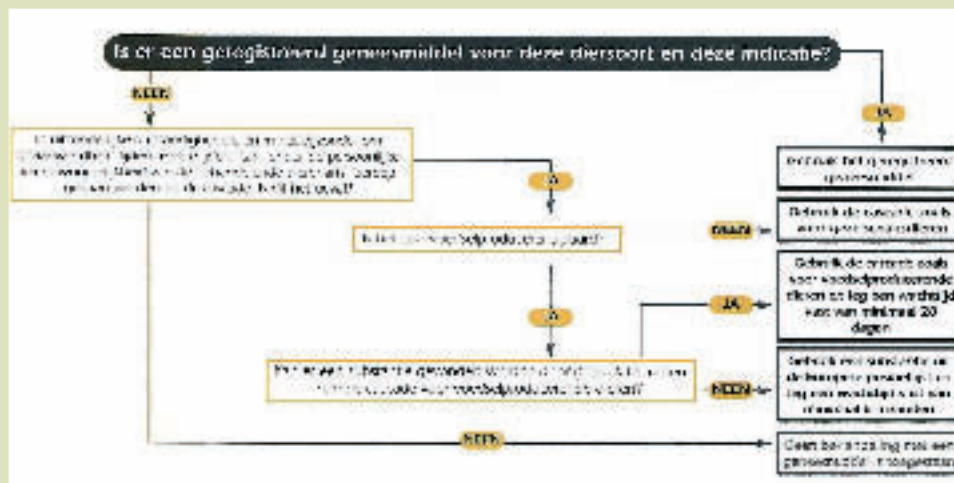
Elk paard wordt vanaf zijn geboorte beschouwd als een voedselproducerend dier dat op elk ogenblik in de voedselketen terecht kan komen. De eigenaar kan bij de identificatie, dus het chippen en registreren, de keuze maken om zijn paard uit te sluiten voor menselijke consumptie, het paard is dan een niet-voedselproducerend dier. De keuze om van uw paard een niet voedselproducerend dier te maken is on-

omkeerbaar. Een niet voedselproducerend dier kan in principe nooit in het slachthuis en dus niet in de voedselketen terechtkomen.

Een voedselproducerend dier kan in de toekomst wel in de voedselketen terecht komen. Hier moet er op gelet wor-

Het toedienen van medicatie aan een voedselproducerend dier is aan strikte regels verbonden. In bepaalde gevallen kan beroep gedaan worden op het cascade systeem om indien mogelijk een geschikt alternatief medicament toe te dienen

den dat dit paard geen medicatie krijgt toegediend dat in het lichaam van het paard en dus in het vlees achterblijft hetgeen schadelijk kan zijn voor de volksgezondheid. En juist hier schuilt de essentie van het nieuwe diergeneesmiddelenbesluit.

In de praktijk wordt nu al foutief over 'slachtpaard' en 'sportpaard' gesproken. Dit is niet correct want een paard dat in de sport loopt, een sportpaard, kan evengoed status van een voedselproducerend dier hebben.

Diergeneesmiddelen en het cascade-systeem

Op de markt zijn er verschillende diergeneesmiddelen voorhanden. Deze diergeneesmiddelen zijn geregistreerd voor een bepaalde indicatie (ziekte) bij een bepaalde diersoort (bijvoorbeeld het paard). Op de Belgische markt is er vrij weinig medicatie geregistreerd voor paarden. Dit komt grotendeels omdat een registratieprocedure voor een bepaald medicament vrij duur is voor een farmaceutische firma en het dus niet altijd loont voor een kleine markt zoals België. Dus strikt genomen zouden we heel veel ziektes en problemen niet kunnen, mogen behandelen bij paarden omdat we wettelijk de geschikte medicatie niet voorhanden hebben. Hiervoor werd een oplossing gevonden aan de hand van het cascadesysteem. Dit cascadesysteem vertelt ons welke alternatieve medicatie we mogen gebruiken indien er geen geneesmiddel voorhanden is voor een bepaalde indicatie bij een bepaalde diersoort. Let wel, dit cascadesysteem kan enkel toegepast worden in uitzonderlijke omstandigheden. Zo mogen we als dierenarts in eerste instantie beroep doen op een geneesmiddel geregistreerd voor een andere diersoort of indicatie. Als hiertussen nog geen geschikte medicatie voorhanden is kan in tweede instantie achterhaald worden of er een humaan geneesmiddel geregistreerd is

in onze lidstaat en of er wel een gepast diergeneesmiddel geregistreerd is in een andere lidstaat van de EU. Als laatste instantie kan overgegaan worden naar een magistrale bereiding. Als dit niet mogelijk is, is geen behandeling met een geneesmiddel toegelaten.

Concreet: in bepaalde situaties zal er moeten gekozen worden. Ofwel verandert men het statuut van zijn paard in niet voedselproducerend en kan men een behandeling starten.

Ofwel behoudt men het statuut van voedselproducerend paard en staat men eigenlijk machteloos omdat adequate geneesmiddelen niet toegelaten zijn.

Slachtpaarden en wachttijden.

De toediening van medicatie bij slachtpaarden zal natuurlijk veel meer restricties inhouden dan de toediening bij niet slachtpaarden. De overheid zal ten alle tijde proberen vermijden dat er residuen van medicatie in de voedselketen terecht komt. Er zijn verschillende lijsten van medicatie opgesteld waarvan de wachttijden gekend zijn. Als een dierenarts niet geregistreerde medicatie toedient aan een slachtpaard moet hij verplicht de wachttijd noteren op het officiële paspoort. Zo kan men bij eventueel aankomst in het slachthuis weten wanneer een bepaalde medicatie toegediend is en of het paard mag geslacht worden.

Besluit

Met de verplichte identificatie en het nieuwe diergeneesmiddelenbesluit wordt de dag van vandaag alles duidelijker in kaart gebracht. Het zomaar toedienen van medicatie aan een paard en zeker aan een slachtpaard zal binnenkort verleden tijd zijn. Dit alles zal voor de dierenarts en eigenaar van een slachtpaard een bijkomende papierwinkel zijn maar dit wordt van hogerhand opgelegd. In welke mate dit hele systeem in de praktijk werkbaar zal zijn zal de toekomst uitmaken. Of volgen we andere landen zoals het Verenigd Koninkrijk waar geen paarden geslacht worden? ■

Beyne Bruno, Dierenarts Brugge

Foto: Mathias Wentein

www.diergeneeskundigechiropractie.be

Met medewerking van Willem Verhaeghe